

Makatotohanang Karanasan sa Pagtuturo: Kaso ng mga Gurong Nagsasanay

MARIFE N. DAGA, EdD

Leyte Normal University
Tacloban City, Philippines
dagamarife.lnu@gmail.com

09087182387

Abstract—Practice Teaching is a major part of the in-service training of future educators with field-based component intended to expose them to authentic classroom experiences and avail of first-hand training from actual teachers in the field. Amidst this educational practice is the question whether this facet of the practice teaching program serves its essence. This concern becomes a critical issue in the field of Teacher Education. To address this concern, a case study rooted on Experiential Learning Theory was undertaken to unveil actualities relative to off-campus practice teaching. To gather relevant information, the study conducted interviews and focus group discussions with Thematic Analysis to interpret data. The collected practice teachers' perspectives and actual experiences on field-based learning will be utilized as inputs to improve the implementation of the practice

Keywords: Practice Teaching, Experiential Learning, Future Educators, Case Study, Thematic Analysis

teaching program.

Abstrak - Ang pagsasanay sa pagtuturo ay isang malaking bahagi ng pag-aaral ng mga magiging guro na may kasamang bahagi sa larangan na naglalayong ipakita sa kanila ang tunay na karanasan sa silid-aralan at makuha nila ang pangunahing karanasan sa pagsasanay mula sa mga aktwal na guro sa larangan. Sa gitna ng edukasyonal na karanasang ito ay ang katanungang nauukol sa kung ang pagsasanay sa pagtuturo ay naisasakatuparan ang tunay na layunin ng bahaging ito ng programa para sa mga gurong-nagsasanay. Ang pangangamba na ito ay nagiging isang mahalagang isyu sa larangan ng Edukasyon para sa mga Guro. Upang tugunan ang ganitong pangangamba, isang pag-aaral na may batayan sa Teorya ng Pagkatuto sa Pamamagitan ng Karanasan ay isinagawa upang alamin ang tunay na kalagayan ng pagsasanay sa pagtuturo sa labas ng paaralan. Upang makuha ang kaukulang impormasyon, isinagawa ng pag-aaral ang mga interbyu at focus group discussions gamit ang Thematic Analysis upang maipaliwanag ang mga datos. Ang mga perspektiba at tunay na karanasan ng mga gurong nagsasanay hinggil sa

pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan sa larangan ay gagamitin bilang input upang mapabuti ang pagpapatupad ng programa para sa mga nagsasanay sa pagtuturo.

Keywords: Pagsasanay sa Pagtuturo, Pagkatuto sa Pamamagitan ng Karanasan, Mga Magiging Guro sa Hinaharap, Case Study, Thematic Analysis

I. PANIMULA

The advent of the K to 12 curriculum has bought paradigm shift in the educational system across levels. The change of the professional standards for teachers implies that teachers need to be adept in the delivery of classroom instruction; hence, they are supposed to undergo continuing professional development (Llego, 2018). In case of those still preparing to become professional teachers, the expectations are supposed to be met as early as they are still within the pre-service training, especially during practice teaching when they are supposed to apply the content and pedagogies learned in preparation for the actual world of work.

Ang pagdating ng Kurikulum K to 12 ay nagdala ng pagbabago sa sistema ng edukasyon sa iba't ibang antas. Ang pagbabago ng mga propesyunal na pamantayan para sa mga guro ay nagpapahiwatig na dapat maging bihasa ang mga guro sa pagtuturo sa silid-aralan; kaya naman, inaasahan na sila ay dumaan sa patuloy na propesyunal na pagpapaunlad (Llego, 2018). Sa mga kaso ng mga mag-aaral pa lamang na naghahanda upang maging propesyunal na mga guro, ang mga inaasahan ay dapat matugunan habang sila ay nasa loob pa ng pre-service training, lalo na sa panahon ng pagsasanay sa pagtuturo kung saan kanilang dapat ipakita ang mga natutunan na nilalaman at pamamaraan ng pagtuturo bilang paghahanda para sa tunay na mundo ng trabaho.

Ang mga propesyunal na pamantayan para sa mga guro (DepEd Order No. 42, s. 2017) ay nagtatakda na ang mga guro ay dapat handa sa aspeto ng kaalaman sa nilalaman at pamamaraan ng pagtuturo, kapaligiran ng pagkatuto, pagkakaiba-iba ng mga mag-aaral, kurikulum at pagpapalano, pagtatasa at pag-uulat, ugnayan sa komunidad at

propesyunal na pakikilahok, personal na pag-unlad, at propesyunal na pagpapaunlad.

Isang pangkalahatang katotohanang tinatanggap na ang mga guro ay napakahalagang bahagi sa pagpapatupad ng kurikulum, at kung ang mga guro ay hindi gaanong handa, ano ang maaaring asahan mula sa kanila? Ano ang magiging resulta ng kanilang mga pagsisikap sa silid-aralan? Ayon sa ulat ng McKinsey (2007, na inilathala ni Mendoza, 2018), "Ang kalidad ng isang sistema ng edukasyon ay hindi lalampas sa kalidad ng mga guro nito."

Ang nasabing birtud ay nagpapakita na sa sistema ng edukasyon, bago ang anuman, ang pinakamahalagang pag-aalalang itinuturing ay gawing kahusayang-kahusayan ang mga guro sa pagtuturo ng makabuluhang kaalaman sa bawat silid-aralan at paaralan.

Ang programang pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan ng iba't ibang institusyon ng edukasyon para sa mga guro ay naglalayong patungo sa ganitong layunin. Iniaalok ang mga kurso sa Pag-aaral ng Larangan at sa huling taon ng pre-service education, inilalantad ang mga magiging guro sa programa sa pagtuturo sa praktis kung saan sila'y itinuturo kung paano gamitin ang mga pamantayang itinakda ng Komisyon sa Higher Education at Kagawaran ng Edukasyon upang sila'y maging epektibong mga guro sa larangan.

Ang programa ng pagsasanay sa pagtuturo ng isang unibersidad sa edukasyon ng mga guro ay nagbibigay ng pre-service experiential learning upang ihanda ang mga magiging guro sa paghahanda ng mga aralin, pagpapatupad o aktwal na pagtuturo, pag-aayos at paggamit ng angkop na materyales sa pagtuturo, pagtatasa ng pagkatuto, pagpapanatili ng magandang ugnayan sa mga katrabaho, mga pinuno, at higit sa lahat sa mga mag-aaral.

Dapat ay magkaroon ng makabuluhang mga karanasan sa pagtuturo ang mga mag-aaral na guro sa kanilang programa sa pagasanay sa pagtuturo upang pagdating nila bilang mga guro, handa silang harapin ang kanilang mga mag-aaral, mga magulang, at iba pang mga stakeholder.

Isang pangkaraniwang pagmamamalyag na ang mga mag-aaral na guro ay iba-iba ang kanilang pag-unawa sa mga karanasang sa pagsasanay sa pagtuturo. May mga nagbibigay ng positibong pagmamamalyag at mayroon ding ibang nagsasabing ang mga karanasang kanilang nakuha sa pagsasanay sa pagtuturo ay hindi sapat upang ihanda sila para sa tunay na paglilingkod. Ang magkaibang pananaw ng mga mag-aaral na ito ay nagbibigay ng sapat na dahilan upang isagawa ang isang pag-aaral na talagang susuriin ang tunay na mga karanasan ng mga mag-aaral na guro. Ang mga karanasang kanilang tunay na natamo mula sa programa ng pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan sa kanilang respetadong institusyon ng edukasyon para sa mga guro na nagko-kordinasyon sa mga paaralan na itinalaga ng Kagawaran ng Edukasyon.

II. PAGESUSURI NG LITERATURA

Ang mga sumusunod na literatura ay itinuturing na kapaki-pakinabang sa paglalakbay ng pag-aaral na ito. Ang unang set ng literatura ay naglalahad ng kahalagahan ng pagtuturo sa praktis sa paghahanda sa mga magiging guro.

Ang pagtuturo sa praktis ay may malaking bahagi sa programa ng pagtuturo para sa mga guro, ito ay bahagi ng pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan na kailangang maranasan ng mga magiging guro. Ito ay itinuturing na pinakamahalagang bahagi ng paghahanda ng mga guro kung saan ang mga mag-aaral ay inilalantad sa tunay na mundo ng pagtuturo bilang mga guro na may malapit na pagmamanman ng mga guro ng paaralan na kanilang kinakasama. Sa pagtuturo sa praktis, naipapakita sa mga magiging guro ang kanilang pagka-ugma sa larangan ng pagtuturo (Furlong et.al, 1988 & Gujjar, 2019). Ang performance ng isang mag-aaral sa pagtuturo sa praktis ay maaaring gamitin bilang batayan sa pagtantiya ng kakayahan ng isang guro. Ang pagkakaroon ng pagtuturo sa praktis bilang bahagi ng kurikulum ng mga guro ay isang mahalagang salik na nakakatulong sa pagbuo ng mga magtatapos sa edukasyon ng mga guro na handa para sa mundo ng pagtuturo.

Ang mga karanasang sa pagsasanay sa pagtuturo ay tumutulong sa mga mag-aaral na guro na magkaroon ng tiyak na pagkakaugnay sa kanilang mga mag-aaral. Ang mga mag-aaral na guro ay nadarama nilang lumalago sila sa pamamagitan ng kanilang mga karanasan at nagkakaroon sila ng ugnayan sa kultura ng pagtuturo. Sa pagtuturo sa praktis, sila ay nadarama na sila'y kasangkot, hinahamon, at kahit pa minsan ay nagiging may kakayahan (Gujjar, 2019).

Ang pagsasanay sa pagtuturo ay ang pangalan ng paghahanda ng mga mag-aaral sa pagkaguro sa pamamagitan ng praktikal na pagsasanay. Ito ay ang praktikal na paggamit ng mga paraan ng pagtuturo, mga estratehiya sa pagtuturo, mga prinsipyo sa pagtuturo, mga teknik sa pagtuturo, at praktikal na pagsasanay at pag-eensayo sa iba't ibang aktibidad ng pang-araw-araw na buhay sa paaralan (Gujjar, 2019).

Ayon kay Akbar (2002), ang mga sumusunod ay mga layunin ng pagsasanay sa pagtuturo: (1) Upang magbigay-daan sa mga magiging guro na makaranas ng angkop na relasyon ng guro at mag-aaral; (2) Upang magbigay-daan ng pagkakataon na masuri ang potensyal ng mag-aaral bilang guro at ang pagiging angkop niya sa propesyon ng pagtuturo; (3) Upang magkaroon ng personal na ugnayan sa iba: mga tagapamahala, mga guro, mga magulang, at mga mag-aaral; (4) Upang magbigay ng praktikal na karanasan sa paaralan upang malampasan ang mga problema sa disiplina at matutunan ang mga paraan ng pagkontrol; (5) Upang magbigay ng pagkakataon na isagawa ang mga teorya sa praktika at mas malalim na maunawaan ang mga prinsipyo sa edukasyon at ang kanilang implikasyon sa pag-aaral; (6) Upang masanay ang mga mag-aaral-guro na

maayos na magplano at maghanda ng mga aralin; (7) Upang magpalago ng kasanayan sa paggamit ng mga pangunahing proseso, teknik, at pamamaraan ng pagtuturo; (8) Upang magpalago ng mga inaasahang propesyonal na interes, pananaw, at ideya kaugnay ng propesyon ng pagtuturo; (9) Upang masanay ang mga mag-aaral-guro na magkaroon ng mga inaasahang katangian at ugali ng isang guro at magpakita ng angkop na pag-uugali; (10) Upang magbigay-daan sa mga mag-aaral-guro na masuri ang kanilang pagtuturo at makinabang mula sa konstruktibong kritisismo; (11) Upang magbigay-daan sa pagmumuni-muni sa sarili at matuklasan ang sariling mga lakas at kahinaan; (12) Upang magpalago ng mga kasanayan sa mga susunod na guro kaugnay ng pagtuturo tulad ng malayang pagsasalita, makabuluhang pagbabasa, paggamit ng pisara, at iba pang materyales sa pagtuturo; (13) Upang magbigay-daan na makipag-ugnayan sa kapaligiran ng paaralan, ang kanyang pagpapatakbo, at sa komunidad at ang mga mapagkukunan nito; at (14) Upang magbigay-daan sa palitan ng mga ideya at pamamaraan sa pagitan ng praktis na paaralan at institusyon ng pagsasanay ng guro, kung saan ang mga guro at mga mag-aaral ng institusyon ng pagsasanay ay makakakuha ng mga bagong ideya, materyales, at kagamitan mula sa pinagsanayang paaralan at maipakilala naman ang mga bagong ideya, materyales, at kagamitan sa paaralan.

Ang karanasang maging nasa harap ng mga tao sa loob ng isang silid-aralan ay maaaring maging nakakatakot - lalo na kung hindi handa sa ganitong sitwasyon. Ngunit maswerte ang mga magiging guro, dahil ang karanasang pagiging guro sa praktis ay nagbibigay-daan sa mga mag-aaral ng edukasyon sa pagiging guro na masubukan ang tunay na buhay ng pagiging isang guro. Ang karanasang kanilang natamo sa pagsasanay sa pagtuturo ay tumutulong sa kanila na paghusayin ang mga teoretikal na kasanayan na natutunan nila sa kanilang pagsasanay bilang mga mag-aaral-guro, at tinutulungan silang magpasya kung ang propesyon sa pagtuturo ay tunay na ang landas na nais nila para sa kanilang sarili.

Ayon sa Student Teaching Handbook ng University of Washington, College of Education, para maging matagumpay na mag-aaral-guro, kailangan sundin ang mga sumusunod na hakbang: 1.) Maging bukas at tanggapin ang mga opinyon. Isa sa mga pinakamahalagang aspeto ng pagiging mag-aaral-guro ay ang pagkakataon na linangin ang sariling paraan ng pagtuturo. Alin ba ang pinakamabisa? Gaano kahusay ang iyong mga plano ng aralin? Ano ang mali sa pagsusulit? Makipag-usap sa iyong mentor at iba pang mga guro para sa kanilang mga opinyon; 2.) Maging mapagmasid. Ang iyong pagtuturo sa praktis ay marahil ang iyong unang karanasan sa pagtuturo. Ibabahagi ng iyong mentor ang mga payo nila sa iyo, ngunit kailangan mong maging mapagmasid sa iyong mga mag-aaral. Tandaan kung ano ang nagtatrabaho... at kung ano ang hindi. At lagi kang matututo mula sa iyong mga pagkakamali; 3.) Itakda ang mga hangganan. Iwasan

ang sobrang pagiging magkaibigan sa mga mag-aaral, at harapin sila na parang ikaw talaga ang nasa kapangyarihan. Kailangan ito ng mga mag-aaral para sa maayos na pag-aayos. Sa mga panahong magulo, mahalaga na panatilihin kontrolado mo sila at panatilihin sila sa tamang direksyon. Ang pagtuturo sa praktis ay ang iyong unang pagkakataon na matuto ng mga estratehiya sa pangangasiwa ng silid-aralan; at 4.) Dalhin ang Pagtuturo sa Labas ng Silid-aralan. Tandaan na ang mga mag-aaral-guro ay madalas na gumagawa ng mga paghahanda at nagkukorrect ng mga gawain ng mga mag-aaral pagkatapos ng school hours. Dumalo sa mga parent-teacher conference at makiisa sa iba pang mga aktibidad sa paaralan upang makuha ang buong karanasan. Mas marami kang ibubuhos sa iyong pagtuturo sa praktis, mas marami kang makukuha mula dito.

Ang pag-aaral ni Babatunde (2016) na may pamagat na "Teaching Practices Exercise and its Impact on the Classroom Performance of Ideal Teachers in public secondary schools in Kwara State, Nigeria" ay nagpapakita na ang pagtuturo sa praktis ay may epekto at impluwensya sa pagganap ng isang ideal na guro sa silid-aralan. Ang pag-aaral ay nagrekomenda na mapabuti ang pagganap ng mga guro at masiguro ang mas magandang kinabukasan para sa susunod na henerasyon sa pamamagitan ng pakikilahok sa pagsasanay sa pagtuturo.

Isang pag-aaral ay isinagawa ni Oksuz at Cevik (2013) tungkol sa mga problema na kinakaharap ng mga mag-aaral na guro sa pagsasanay sa pagtuturo. Natuklasan ng pag-aaral na ang pinakakaraniwang problema ng mga mag-aaral na guro ay ang komunikasyon sa mga mag-aaral na nagdudulot ng pagkawala ng kontrol sa silid-aralan. Bukod sa itong problemang natukoy, nagbigay rin ng mga mungkahi ang mga mag-aaral na guro upang mapabuti ang programa ng pagtuturo sa praktis, kabilang ang mga sumusunod: Una, ang mga kurso sa pagtuturo sa praktis ay dapat magbigay ng koneksyon sa bagong sistema ng edukasyon, mga programa at aktibidad ng pambansang paaralan. Pangalawa, hindi lamang sa mga pangunahing paaralan dapat magturo ang mga mag-aaral na guro, kundi pati na rin sa mga rural na paaralan at mga klase na may iba't ibang antas ng mga mag-aaral upang makakuha ng karanasan para sa mga magiging guro. Panghuli, dapat magkaroon ng regular na mga pagpupulong sa pagitan ng mga stakeholders upang mabigyan ng feedback ang mga magiging guro.

Ang pag-aaral ni Kiggundu at Nayimuli (2006) ay nagpapakita na itinuturing ng mga mag-aaral sa pagkaguro ang pagtuturo sa praktis bilang isang mahalagang bahagi ng kanilang pagsasanay dahil ito ay naglalantad sa kanila sa tunay na kapaligiran ng pagtuturo at pag-aaral kung saan maaari nilang bigyan ng konteksto ang kanilang teoretikal na kaalaman na natutunan sa pagsasanay. Natuklasan din ng pag-aaral na ang mga mag-aaral sa pagkaguro ay naramdaman na ang pagtuturo sa praktis bilang

isang kurso ay naghanda sa kanila para sa pagsasanay sa pagtuturo.

Natukoy din ng pag-aaral ang ilang mga hamon na kinaharap ng mga mag-aaral sa pagkaguro na malaki ang epekto sa kanilang kakayahang makakuha ng pinakamalaking benepisyo mula sa pagsasanay sa pagtuturo. Ang mga karanasang ito ay negatibong nakaimpluwensya sa pananaw at pag-uugali ng mga mag-aaral sa pagkaguro tungkol sa propesyon ng pagtuturo. Ayon sa mga mag-aaral, ang pagkakataon ng pagsasanay sa pagtuturo sa katapusan ng taon ay hindi angkop. Ito ay napakahalagang panahon para sa mga guro sa pangangalaga sa kanilang mga mag-aaral; samakatuwid, ayaw nilang ipagkatiwala ang kanilang mga klase sa mga bagong mag-aaral sa pagkaguro, na siyang nagpapabalewala sa layunin ng pagsasanay sa pagtuturo (Kiggundu at Nayimuli, 2006).

Bukod dito, ang mga mag-aaral sa pagkaguro ay kinakailangang gampanan ang dalawang papel, bilang mga guro sa paaralan at mga mag-aaral sa unibersidad, na nagdudulot ng malaking presyon sa kanila at nagiging dahilan kung bakit sila'y hindi epektibo bilang mga guro at mga mag-aaral. Batay sa mga natuklasan, inirerekumenda ng pag-aaral na dapat ayusin ang takdang-oras ng programa ng pagtuturo sa paraang hindi ito magkasabay sa mga pangunahing term ng paaralan tulad ng mga buwan ng Hunyo at Oktubre kapag ang mga guro ay naghahanda sa mga mahahalagang pagsusulit ng mga mag-aaral. May ilang respondente na nagsabi na ang kanilang mga mentor ay suportado at palaging handang ibahagi ang kanilang mahahalagang payo at kasanayan, samantalang may iba na naramdaman na kanilang itinatrabaho at walang suporta mula sa kanilang mga mentor (Kiggundu at Nayimuli, 2006).

Inirerekumenda ng pag-aaral na dapat magtulungan ang mga institusyon ng pagsasanay ng guro at mga paaralan at mag-organisa ng mga workshop upang palakasin at suportahan ang mga mentor. Natuklasan din na hindi palaging nararamdaman ng mga mag-aaral sa pagkaguro ang kanilang pagtanggap at karaniwang hindi sila nirerespeto ng ibang mga kawani ng paaralan. Madalas na hindi kasama ang mga mag-aaral sa pagkaguro sa maraming aktibidad sa paaralan at ginagawa nilang maliit, na lubhang nakakadismaya sa kanila. Upang mabawasan ang problema ng mga mag-aaral sa pagkaguro na napapahamak sa mga paaralan kung saan sila ay itinuturing na hindi kabilang at hindi mahalaga, ang mga institusyon ng pagsasanay sa higher education ay dapat magkaroon ng profile ng bawat paaralan na dapat maipagkaloob sa mga mag-aaral na guro upang mabigyan sila ng ideya tungkol sa paaralan at matulungan sila sa pagpili ng angkop na paaralan para sa pagsasanay sa pagtuturo. Dapat iwasan ang mga paaralan na may maraming hindi natatapos o kulang sa kwalipikasyon na mga guro sapagkat maaaring magkaroon ng hindi kanais-nais na kondisyon para sa mga mag-aaral sa pagkaguro sa pagsasanay sa pagtuturo na maaaring ituring na banta sa mga hindi kwalipikadong guro sa

praktika. Kaya't mahalagang maging maalalahanin ang mga guro-trainer sa mga aspeto na nakakaapekto sa karanasan ng mga mag-aaral na guro sa pagsasanay sa pagtuturo upang matulungan silang makamit ang inaasam na layunin mula sa pagsasanay sa pagtuturo (Kiggundu at Nayimuli, 2006).

Ang nabanggit na mga pag-aaral ay ilan lamang sa mga isinagawang pagsusuri tungkol sa pagsasanay sa pagtuturo o pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan upang ihanda ang mga magiging guro. Sa pag-aaral na ito, ang mga katotohanan tungkol sa pagkatuto sa pamamagitan ng karanasan ng mga mag-aaral na guro ay ilalantad upang masuri kung ano ang angkop na mga hakbang na dapat isaalang-alang upang mapabuti ang kalagayan ng mga mag-aaral sa pagkaguro at tulungan silang maging handa sa tunay na mundo ng pagtuturo.

III. TEORETIKAL NA BALANGKAS

Ang pag-aaral ay nakatuon sa Teorya ng Experiential Learning ni David Kolb at ang Philippine Standards for Teachers na sumasaklaw sa 7 domain bilang basehan sa pagtatasa ng pagganap ng mga guro bilang mga propesyonal. Ang mga domain na ito ay ang mga sumusunod: kaalaman sa nilalaman at pedagohiya, pag-unawa sa kapaligiran ng pag-aaral, pagkilala sa pagkakaiba-iba ng mga mag-aaral, pagpapalano ng kurikulum at pagtuturo, pagtataya at pag-uulat, ugnayan sa komunidad at propesyonal na pakikilahok, paglago ng sarili at propesyonal na pag-unlad.

Ang teorya ng experiential na inihayag ni Kolb ay nagbibigay-diin sa isang mas malawakang pag-unawa at binibigyang halaga kung paano ang mga karanasan, kasama na ang pag-iisip, mga pangyayari sa paligid, at mga emosyon, ay nakakaapekto sa proseso ng pagkatuto. Ayon kay Kolb, ang uri ng pag-aaral na ito ay maaaring tukuyin bilang "ang proseso kung saan ang kaalaman ay nalilikha sa pamamagitan ng pagbabago ng karanasan. Ang kaalaman ay resulta ng pagsasama-sama ng pag-unawa at pagbabago ng karanasan" (Kendra, 2020). Sa pag-aaral na ito, ang mga karanasan ng mga mag-aaral sa pagkaguro ng BSED Social Science sa kanilang tunay na karanasan sa pagtuturo sa praktis ay magpapakita kung gaano ang experiential learning ay makakatulong sa kanilang pag-unlad o paghahanda bilang mga magiging guro.

Sa kabilang banda, ang mga domain ng Philippine Standards for Teachers ay nagsilbing estruktura sa mga aspeto ng pagtuturo na dapat saklawin ng pag-aaral. Ito rin ang magiging batayan para sa mga temang lumitaw mula sa mga tunay na tugon ng mga respondente.

IV. MGA TANONG SA PANANALIKSIK

Narito ang mga partikular na tanong na sinagot ng pag-aaral sa pamamagitan ng mga tugon ng mga guro-partisipante.

1. Ano ang mga mahahalagang karanasan sa larangan na naranasan ng mga mag-aaral sa pagkaguro sa praktis?
2. Paano maaaring mapabuti ang programa ng pagsasanay sa pagtuturo batay sa mga tunay na karanasan ng mga mag-aaral sa pagkaguro?

V. METODOLOHIYA

Ang seksyong ito ay naglalaman ng disenyo ng pananaliksik na ginamit sa pag-aaral, ang setting ng pananaliksik, mga kalahok sa pananaliksik, ang teknik ng pagkuha ng mga sampol, mga kagamitan sa pagkolekta ng datos, proseso ng pagkolekta ng datos, data saturation, analisis ng datos, at mga etikal na considerasyon.

A. DISENYO NG PANANALIKSIK

Ang pananaliksik na ito ay sumusunod sa kwalitatibong deskriptibong single-case study ni Yin (2011). Layunin ng mananaliksik na alamin ang mga pananaw ng mga magiging guro tungkol sa propesyon ng pagtuturo (Baxter & Jack, 2008; Yin, 2011; Yin, 2017). Ang metodolohiyang case study na ginamit sa pag-aaral ay naglalaman ng apat na yugto: (1) ang pagdisenyo ng protocol ng case study na isinagawa sa unang yugto ng pag-aaral, (2) ang pagpapatupad ng aktwal na case study, (3) ang pagsusuri ng ebidensya mula sa case study, at (4) ang pagbuo ng mga konklusyon, rekomendasyon, at implikasyon batay sa mga natipong ebidensya (Yin, 2011).

B. SETTING NG PANANALIKSIK

Ang lokasyon ng pag-aaral ay ang Leyte Normal University, isang institusyon ng mas mataas na pag-aaral na may programa ng Teacher Education bilang Flagship Degree Program. Matatagpuan ang paaralan sa Paterno St., Tacloban City, Leyte, Pilipinas.

C. MGA KALAHOK SA PANANALIKSIK

May pitong (7) mag-aaral sa pagkaguro ang naging kalahok sa pag-aaral na ito. Ang mga mag-aaral na ito ay nasa programa ng Bachelor in Secondary Education, major sa Social Science. Ito ay isang degree program na naglalayong maging guro sa isang partikular na major na larangan.

D. SAMPLING

Ang mga mag-aaral na kalahok sa pananaliksik ay pinili ayon sa layuning sila ay napapabilang sa College of Education at Social Science Unit na kasalukuyang nagsasanay sa pagtuturo sa ilalim ng programa ng Teacher Education at nakaranas na ng field-based practice teaching.

E. MGA INSTRUMENTO SA PAGKOLEKTA NG DATOS

Ang ginamit na kagamitan sa pag-aaral na ito ay isang gabay sa panayam na naglalaman ng limang tanong na sumusunod:

1. Ano ang mga karanasan mo sa pagsasanay sa pagtuturo na nakatulong sa iyo bilang isang magiging guro?
2. Ano ang mga suliranin na iyong naranasan sa field-based practice teaching?
3. Ano ang mga katangiang kailangan ng mga mag-aaral sa pagkaguro upang magtagumpay?
4. Ano ang iyong mungkahi para mapabuti ang programa ng pagsasanay sa pagtuturo?

F. PROSESO NG PAGKOLEKTA NG DATOS

Ang mga sumusunod na hakbang ay ginamit sa pagkuha ng impormasyong kinakailangan ng pag-aaral. 1.) Humiling ng pahintulot mula sa mga kinaukulan upang isama ang mga napiling mga mag-aaral; 2.) Itinakda ang iskedyul para sa mga indibidwal na panayam at focus group discussion (FGD); 3.) Tumuloy sa pagkakaroon ng mga indibidwal na panayam; at 4.) Tumuloy sa aktwal na focus group discussion (FGD) upang patunayan ang mga tugon mula sa mga indibidwal na panayam.

G. DATA SATURATION

Ang mga tugon na parehong nauulit na sa mga nakakod na tugon ay hindi na inisaalang-alang sa pagko-coding. Samantala, ang mga tugon na may mababang bilang ay kasama pa rin dahil itinuturing silang mahalagang impormasyon na makakadagdag sa kahulugan ng mga natuklasan sa pag-aaral.

H. PAG-ANALISA NG MGA DATOS

Ang mga tugon ng bawat kalahok ay kinod at inanalisa sa pamamagitan ng Thematic Analysis (Braun & Clarke, 2006). Isang proseso na naglalayong tukuyin ang mga pattern, kategorya, at tema sa mga datos. Ang thematic analysis ay isinagawa sa pamamagitan ng pagko-coding sa anim na yugto (Braun & Clarke, 2006). Ang mga sumusunod na hakbang ay ginamit sa pag-analisa ng mga datos. (1) Pagsanay sa mga datos, (2) Paglikha ng mga paunang kodigo, (3) Paghahanap ng mga tema sa mga kodigo, (4) Pagsusuri ng mga tema, (5) Pagtukoy at pagpangalan sa mga tema, at (6) Paglikha ng final na report - upang makabuo ng mga napatunayang kahulugan. Sa pagsusuri ng kwalitatibong datos, ang thematic analysis ay nagbibigay ng isang madaling maintindihan at malikhaing paraan.

I. ETIKAL NA PAGSASAALANG-ALANG

Sa pag-aaral na ito, mahalagang isinapuso ang mga etikal na pagsasaalang-alang upang masiguro ang proteksyon at kagalingan ng mga kalahok sa pananaliksik. Bago ang aktuwal na pagkolekta ng datos, nakuha ang kanilang pahintulot at pinabatid sa kanila ang layunin ng pag-aaral, ang kanilang boluntaryong pakikilahok, at ang pagiging kumpidensiyal ng kanilang mga pagkakakilanlan at mga sagot. Natiyak sa mga kalahok na hindi

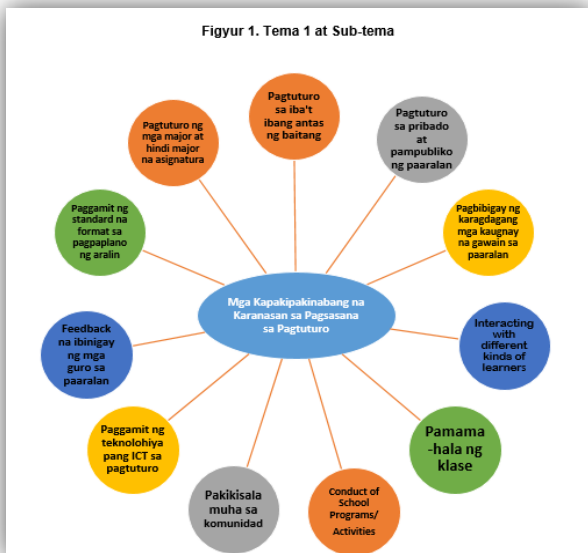
ipapahayag ang kanilang personal na impormasyon sa anumang mga output ng pananaliksik.

VI. DISKUSYON NG MGA RESULTA SA PANANALIKSIK

Ang mga datos na kinolekta mula sa mga panayam at focus group discussions ay sumailalim sa malalimang analisis. Pagkatapos ng analisis, lumitaw ang ilang tema, bawat isa ay may kani-kanyang mga kategorya at mga indikasyon, na nagbibigay ng mahalagang kaalaman tungkol sa mga karanasan at perspektiba ng mga mag-aaral-guro sa praktis na pagtuturo.

Tema 1: Mga Kapakipakinabang na Karanasan sa Pagsasana sa Pagtuturo

Ang unang natukoy na tema ay tungkol sa mga kapakipakinabang na karanasan sa praktis na pagtuturo. Ang mga mag-aaral sa pagkaguro ay nagtukoy ng mga sumusunod bilang mga sub-tema: pamamahala ng klase, pagtuturo sa iba't ibang antas ng baitang, pagtuturo sa pribado at pampublikong paaralan, pagtuturo ng mga major at hindi major na asignatura, pagbibigay ng karagdagang mga kaugnay na gawain sa paaralan, paggamit ng standard na format sa pagpapalano ng aralin, feedback na ibinigay ng mga guro sa paaralan, paggamit ng teknolohiyang pang ICT sa pagtuturo, pakikisalamuha sa komunidad, at pagtuturo ng mga programa at aktibidad ng paaralan. Ang buod ng data ukol sa Tema 1, kasama ang mga sub-tema, ay inilahad sa Figyur 1.

Tema 2: Mga Suliranin sa Pagsasanay sa Larangan ng Pagtuturo

Ang ikalawang natukoy na tema ay tungkol sa mga suliranin sa praktis na pagtuturo sa larangan. Ang mga mag-aaral sa pagkaguro ay nagtukoy ng mga sumusunod bilang mga sub-tema: kawalan ng pondo, pamamahala sa ugali ng mga mag-aaral, midyum ng pagtuturo, kawalan ng sapat na kaalaman

sa nilalaman, dami ng mag-aaral sa klase, kawalan ng kamalayan sa mga metodolohiyang pagtuturo, layo ng inatasang paaralan, pagliban sa klase ng gurong tagapagsanay, at ang uri ng uniporme para sa mga nagsasanay sa pagtuturo. Ang buod ng data ukol sa unang tema na natukoy, kasama ang mga sub-tema, ay ipinapakita sa Figyur 2.

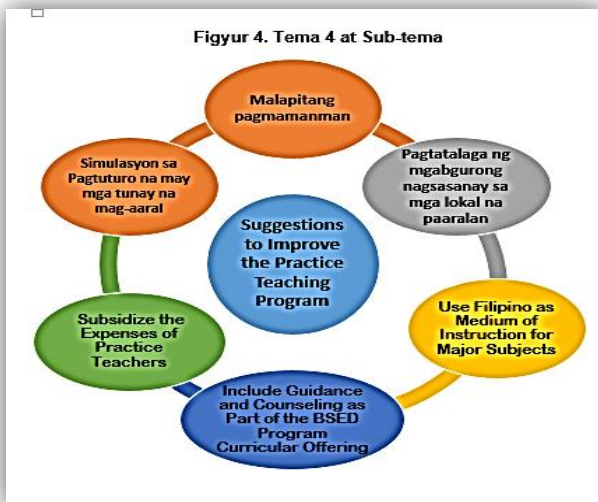
Tema 3: Katangian ng mga Nagsasanay sa Pagtuturo

Ang ikatlong tema na natukoy ay tungkol sa mga katangian ng isang mag-aaral-guro sa praktis na pagtuturo. Ang mga mag-aaral-guro ay nagtukoy ng mga sumusunod bilang mga sub-tema: pag-unawa, pagpasensya, pananampalataya sa Diyos, interpersonal na kasanayan, kaalaman sa nilalaman, husay sa pamamaraan ng pagtuturo, kalusugang pisikal, bukas ang isip, positibo ang pananaw, at maayos sa mga kalagayan. Ang buod ng data ukol sa ikatlong tema na natukoy, kasama ang mga sub-tema, ay ipinapakita sa Figyur 3.

Tema 4: Mga Mungkahing Mapabuti ang Programa sa Pagsasanay sa Pagtuturo

Ang ikaapat na tema ay tungkol sa mga mungkahi ng mga mag-aaral sa pagkaguro upang mapabuti ang pagpapatupad ng programa ng pagsasanay sa pagtuturo. Ang mga sumusunod ay mga sub-tema na may kaugnayan sa ikaapat na tema: malapitang pagmamanman, simulasyon sa pagtuturo na may mga tunay na mag-aaral, pagtatalaga ng mgabgurong nagsasanay sa mga lokal na paaralan, subsidyo sa mga gastusin ng mga mag-aaral sa pagkaguro, paggamit ng Filipino bilang midyum ng pagtuturo para sa mga major na asignatura, at paglalagay ng gabay at pagpapatnubay bilang bahagi ng kurikulum ng BSED. Ang buod ng data ukol sa unang tema na natukoy, kasama ang mga sub-tema, ay ipinapakita sa Figyur 4.

VII. MGA KONKLUSYON

Batay sa mga natukoy na resulta ng pag-aaral, ang mga sumusunod ay mga konklusyon na nabuo:

1. Kinilala ng mga mag-aaral sa pagkaguro ang ilang mahahalagang karanasan sa pagsasanay sa pagtuturo sa larangan na maaaring makatulong sa kanilang pagiging epektibong mga guro sa hinaharap.
2. Naranasan din ng mga mag-aaral sa pagkaguro ang ilang suliranin habang nasa proseso ng pagsasanay sa pagtuturo.
3. May mga bahagi pa sa implementasyon ng programa sa pagsasanay sa pagtuturo na nangangailangan ng pagpapabuti.

VIII. MGA REKOMENDASYON

Narito ang mga rekomendasyon upang mapabuti ang pagsasakatuparan ng mga kasanayang ibinigay sa mga mag-aaral sa pagkaguro na nagsasanay sa pagtuturo, lalo na sa larangan ng Araling Panlipunan:

1. Ang mga mag-aaral sa pagkaguro ay dapat mabigyan ng pagsasanay at orientasyon bago sila maipadala sa mga paaralan. Sa ganitong aktibidad, dapat imbitahin ang mga opisyal ng mga paaralan at mga guro sa paaralan upang

magkaroon ng pakikipagtalakayan sa mga mag-aaral sa pagkaguro, mga koordinador ng pagsasanay sa pagtuturo, at iba pang opisyal ng Teacher Education Institution upang talakayin ang mga alalahanin ng mga mag-aaral sa pagkaguro.

2. Dapat magkaroon ng malapitang pagmamanman sa pagsasanay sa pagtuturo sa larangan upang matukoy ang mga alalahanin ng mga mag-aaral-guro at mga guro sa paaralan, at sa parehong pagkakataon ay mabigyan sila ng suporta at inspirasyon.
3. Isaalang-alang ang prinsipyo ng kalapitan at lokal na pagtatalaga sa pagpapadala ng mga mag-aaral sa pagkaguro sa mga paaralan.
4. Balikan ang kurikulum na nakatalaga para sa mga mag-aaral sa pagkaguro para sa mga BSED na nagpapakadalubhasa sa Araling Panlipunan bilang major upang suriin ang kaukulang kasanayan para maging handa sa implementasyon ng kurikulum sa mataas na paaralan o pansekondaryang antas ng pag-aaral.
5. Palakasin ang programa ng pagsasanay sa pagtuturo at ang Field-Based Learning na may sapat na pagtingin sa mga aktwal na kalagayan, karanasan, at pananaw ng mga mag-aaral sa pagkaguro.
6. Suriin at baguhin ang handbook sa pagsasanay sa pagtuturo upang masaligan ang nilalaman at probisyon nito na naaayon sa mga inaasahan sa tunay na mundo ng trabaho.

IX . MGA SANGGUNIAN

- Aijaz Ahmed Gujjar is working as Lecturer (Education) in Federal College of Education, H-9, Islamabad. He is also Doctoral Scholar at Department of Education, The Islamia University of Bahawalpur.
- Akbar, R.A. (2002). A study of Practice Teaching of Prospective Secondary School Teachers and Development of a Practice Teaching Model, Arid Agricultural University, Rawalpindi (Unpublished PhD Thesis).
- Babatunde, Muraina Monsuru (2016). Teaching Practice Exercise and Classroom Performance of Ideal Teachers in Public Secondary Schools in Kwara State, Nigeria. *Teacher Education and Curriculum Studies*. Vol. 1, No. 2, 2016, pp. 49-53. doi: 10.11648/j.tecs.20160102.15. Retrieved from: <http://article.sciencepublishinggroup.com/html/10.11648.j.tecs.20160102.15.html>
- Baxter, P., & Jack, S. (2008). Qualitative case study methodology: Study design and

- implementation for novice researchers. The qualitative report, 13(4), 544-559.
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101.
- Furlong, V.J.;P.U. Hirst and K. Pocklington.(1988). *Initial Teacher Training and TheRole of the school*. Open University Press, Philadelphia.
- Garcia, John Kevin T. (2018). Philippine Professional Standards for Teachers (PPST): Remaking Filipino Teachers. Retrieved from: <https://www.pressreader.com/>.
- Gujjar, Aijaz Ahmed (2019). Teaching Practice: Concept, Stages, Objectives & Suggestions. Retrieved from: <http://www.eslteachersboard.com/cgi-bin/articles/index.pl?read=3490>.
- Kenrda, Cherry (2020).The Experiential Learning Theory of David Kolb. Retrieved from: <https://www.verywellmind.com/experiential-learning-2795154>. October, 2020.
- Kiggundu, Edith and Nayimuli, Samuel (2006). Teaching practice: a make or break phase for student teachers. *South African Journal of Education*. Retrieved from: http://www.scielo.org.za/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0256-01002009000300004.
- Llego, Mark Anthony (2018). Philippine Professional Standards for Teachers (PPST). TeacherRPH: Professional Learning Community of Teachers and for Teachers. Retrieved from: <https://www.teacherph.com/philippine-professional-standards-for-teachers/>.
- Oksuz, Yusel and Cevik, Ceren (2013). Evaluation of Prospective Teachers and Practice Classroom Teachers Opinions of Problems Encountered in Practice Schools. Retrieved from: *Procedia: Social and Behavioral Sciences*, https://ac.els-cdn.com/S1877042814006958/1-s2.0-S1877042814006958-main.pdf?tid=85b3addb-beb2-430d-a063d14ffd5456a5&acdnat=1551084539_77aade0f5c781f9b4bc16a.
- Yin, R. K. (2011). *Applications of case study research*. Sage.
- Yin, R. K. (2017). *Case study research and applications: Design and methods*. Sage publications.